

РЕШЕНИЕ

№ 14973

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12225** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от АПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на С. Д. А., чрез адв. А. В., срещу Заповед № 8121К-11786 от 31.10.2025 г. издадена от Д. М. - министър на вътрешните работи на Република Б., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 „неизпълнение на служебни задължения“, т. 3 „неспазване на кръга на служебните правомощия“ и т. 5 от ЗДСл „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено едностранно без предизвестие служебното ѝ правоотношение с Министерство на вътрешните работи (МВР).

В сезираща съда жалба са изложени подробни аргументи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на издадената заповед. Твърди се, че не са налице доказателства за потвърждаване на извършени от държавния служител нарушения. Посочено е, че приобщените материали от ДП № 429/2024 година, не могат да бъдат данни и доказателства по образуваната дисциплинарна проверка, тъй като не е налице влязъл в сила съдебен акт, а корекциите на технологични карти през месец ноември 2024 г., м. декември 2024 година и извършена справка на 07.01.2025 г. са иззети като веществени материали. За кореспонденция ѝ с Й. А. за промяна на срокове по подадени документи на 24.07.2024 г. и на 02.08.2024 г., както и последващата кореспонденция към 03.10.2025 г., излага становище за погасени по давност с оглед сроковете за налагане на дисциплинарното наказание. Сочи, че на нито една от технологичните карти, не е

нарушено законовото изискване, тъй като определянето на самият срок е оперативна самостоятелност на началник сектора, а тя е изпълнител, който не може да променя както срока, така и резолюцията му. По време на отпуските й технологични карти също са били коригирани и променяни от други служители. Не се е запознавала с определени вътрешно служебни актове по силата, на които й се предоставят достъпите до конкретните информационни фондове на МВР. Претендира се и нищожност на заповедта. В заповедта не са изследвани тежестта на нарушението, последиците, формата на вината, както и цялостното й служебно поведение. По отношение на посочените две форми на вина – пряк умисъл и непредпазливост в заповедта, изразява становище, че не е ясно коя от двете форми ДНО е приел, че е налице и въз основа на какви данни, както и че двете форми на вина заедно не могат да съществуват заедно. Моли съда да отмени Заповед № 8121К-11786 от 31.10.2025 г. на министъра на вътрешните работи.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Д. А. редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. А. В. с приложено пълномощно по делото. Поддържа жалбата по изложени съображения в нея. Моли съда да отмени заповедта, тъй като са налице процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Претендира присъждане на разноски по предоставен списък на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - министър на вътрешните работи, редовно уведомен, представлява се от юрк. М. с приложено по делото пълномощно. Оспорва жалбата, изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да потвърди заповедта като законосъобразна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради липса на фактическа и правна сложност. Депозира писмени бележки по същество на спора.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище относно основателността на жалбата.

От страна на процесуалния представител на МВР е депозира писмен отговор по жалбата, в който е изразено становище, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на материалния закон и без съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С. Д. А. първоначално е била назначена на длъжност перач, ръчно в „Ремонт и поддръжка - дом С.“ към „Логистика на СДВНЧ - С.“ при сектор „Специален дом за временно настаняване на чужденци - С.“ на отдел „Специални домове за временно настаняване на чужденци“ при Дирекция „Миграция“ -МВР, съгласно трудов договор № 5364в – 2042 от 28.01.2014 г., считан от 03.02.2014 г. Във времето трудовото й правоотношение в МВР е прекратявано на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), а със Заповед № 8121К - 923 от 22.02.2022 г., считано от 01.03.2022 г. е назначена на длъжност младши експерт в 02 група „Административно обслужване на чужденци“ на сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), която е заемала и към момента на издаване на оспорената заповед.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед с № 8121К-9751 от 25.07.2025 г. на министъра на вътрешните работи. Повод за образуване му е докладна записка с рег. № 513р-59303

от 05.06.2025 г. по описа на СДВР. В същата е било описано, че в СДВР е постъпило писмо с рег. № 7855р-759 от 21.01.2025 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР, в което е било изложено, че на 20.01.2025 г., в 14:20 часа в [населено място], на [улица]служители на дирекцията са задържали по реда на ЗМВР за срок до 24 часа комисар Й. Л. А. - началник на отдел „Миграция“, главен инспектор М. А. М. - началник на сектор „Законна миграция“ и С. Д. А. - младши експерт в сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР, като по случая е било образувано ДП № 429/2024 г. по описа на Следствен отдел при Софийска градска прокуратура (СО при СГП), пр.пр. № 18294/2024 г. по описа на СГП за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, във вр. с чл. 302, т. 2, във вр. с чл. 301, ал. 1, във вр. с чл. 26 от Наказателния кодекс. С. А. имала процесуално качество на свидетел по досъдебното производство. Във връзка с полученото писмо със Заповед № 513з-634 от 23.01.2025 г. на директора на СДВР е образувана проверка по повод наличието на предварителните данни в него. Резултатите от проверката са обективирани от проверяващата комисия в справка с рег. № 3384р-22853 от 20.05.2025 г. по описа на 09 РУ – СДВР, като в нея е констатирано евентуално извършено нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл, във вр. с чл. 6, ал. 2 и ал. 3, чл. 7, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 11, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 13 от КПСДА.

Със заповедта на министъра на вътрешните работи е наредено дисциплинарният съвет в МВР назначен със Заповед с рег. № 8121з-1691 от 06.12.2024 г. да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител С. А. за осъществени от нея дисциплинарни нарушения обективирани в горепосочената докладна записка на директора на СДВР като да изясни фактите и обстоятелствата по извършване на деянията, които представляват виновно нарушение на служебните задължения на служителя, да събере, разгледа и оцени всички доказателства, обсъди и извърши преценка на правната квалификация на дисциплинарното нарушение, съгласно критериите определени в чл. 91, ал. 1 от ЗДСл.

Със Заповед с рег. № 8121з-1691 от 06.12.2024 г. е назначен дисциплинарен съвет в МВР с председател Й. Й. - зам. директор на дирекция „Човешки ресурси“, зам. председател К. Р. - главен юрисконсулт в отдел „Методическа и контролна дейност, служебни и договорни отношения“ при дирекция „Правно-нормативна дейност“ и три броя членове - Г. Х.-Т., държавен инспектор в отдел „Дисциплина и дисциплинарна практика“ при дирекция „Човешки ресурси“, И. В. Б. - главен експерт в отдел „Планиране на бюджета на МВР“ и Ц. Ф.-С. - главен експерт в отдел „Координация и административно осигуряване“ при дирекция „Координация и информационно-аналитична дейност“. Със заповедта са определени и резервни членове - Е. Е. - главен експерт в сектор „Проучване за надеждност на служителите и кандидати за служители на структури по чл. 37, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗМВР и структури в организационна единица „Централни структури“ на отдел „Персонална сигурност на класифицираната информация“ при дирекция „Вътрешна сигурност“ и Б. Б. - държавен инспектор в отдел „Дисциплина и дисциплинарна практика“ при дирекция „Човешки ресурси“ - МВР.

В хода на извършената проверка са събрани документи, свикано е заседание което е обективирано в протокол № 8121р-14172 от 30.07.2025 г. На второ редовно заседание на дисциплинарния съвет в протокол с рег. № 8121р-15941 от 27.08.2025 г. е взето решение, че постъпилите материали са достатъчни и служат за изясняване на фактите и обстоятелствата за извършените нарушения от служителя и след изготвяне на проекта на мотивирано решение и неговото подписване същото да бъде сведено до знанието на органа по назначаване, след което до С. А..

С решение с рег. № 8121р-16900 от 12.09.2025 г. на Дисциплинарния съвет в МВР подписано от председателя, зам. председателя и тримата му членове единодушно е прието, че А. е извършила нарушение на служебните си задължения, като е изразено становище за наличие на основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност, както и че министърът на вътрешните работи може със заповед на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ на С. Д. А., за извършеното от нея дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 5, във вр. с ал. 1 от ЗДСл — „неизпълнение на служебните задължения“, „неспазване на кръга на служебните правомощия“ и „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“ и да прекрати едностранно без предизвестие служебното правоотношение на С. А. с МВР на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

На 18.08.2025 г. с докладна записка от председателя на Д. съвет до министъра на вътрешните работи е предложено да приеме решението му, както и да подпише приложената към докладната записка проект на покана до С. Д. А. за запознаване с материалите по административната преписка и за изслушването ѝ от министъра на вътрешните работи.

На 26.09.2025 г. е връчена поканата на А. с рег. № 8121р-17616 от министъра на вътрешните работи, в качеството му на дисциплинарно наказващ орган за запознаване с материалите по административната преписка, за изслушване и определяне на срок за даване на писмени обяснения по реда на чл. 93, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Съгласно протокол с рег. № 8121р-17958 от 01.10.2025 г. по описа на МВР, жалбоподателката се е запознала с материалите по дисциплинарната преписка, вкл. докладна записка рег. № 513р-59303 от 05.06.2025 г. по описа на СДВР, събраните в хода на проверката писмени доказателства по Заповед с № 513з-634 от 23.01.2025 г. на директора на СДВР, справка с рег. № 3384р-22853 от 20.05.2025 г. по описа на 09 РУ — СДВР, както и с материалите, събрани по дисциплинарното дело, докладна записка с рег. № 8121р-17250 от 18.09.2025 г. по описа на МВР, решение на дисциплинарния съвет в МВР с рег. № 8121р-16900 от 12.09.2025 г., Заповед № 8121К-9751 от 25.07.2025 г. на министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарното дело и др.

По молба на А. са и предоставени копия от поискани определени материали, приложени към дисциплинарното дело, за упражняване правото на защита по образуваното срещу нея дисциплинарно дело, за което е съставен протокол с рег. № 8121р-17955 от 01.10.2025 г. по описа на МВР.

В протокол с рег. № 8121р-18072 от 02.10.2025 г. е обективизирано проведено изслушване на осн. чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, на което е присъствала С. А. и адв. В.. На същото и е даден срок до 17:00 часа на 06.10.2025 г. да представи в деловодството на МВР писмени обяснения, адресирани до министъра на вътрешните работи за осъществените от нея деяния, с които е нарушила служебните си задължения. На 06.10.2025 г. са депозиран писмени обяснения от С. А. заведени под рег. № 812100-18505.

Въз основа на всички събрани доказателства е издадена процесната заповед с рег. № 8121К-11786 от 31.10.2025 г. на министъра на вътрешните работи за извършени дисциплинарни нарушения от С. А. като ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, а на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, е прекратено едностранно без предизвестие

служебното й правоотношение с МВР.

За да постанови оспорената заповед министъра на вътрешните работи, въз основа на доказателствената съвкупност приел за правилно установена от Дисциплинарния съвет фактическа обстановка по осъществяване на дисциплинарите нарушения от А., както следва:

В преписка на отдел „Миграция“ при СДВР по заявление № 203319 от 21.11.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б. и Решение № 174318 от 02.12.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Р. Б. на А. Н. Е., на технологична карта за разрешаване статут на продължително пребиваване, по заявление му имало корекция в частта, в която ръкописно е определен срока на пребиваване „С коректор е извършена промяна на този срок и е видим изписан ръкописно срок „1 година“, като няма корекция в датата на поставената резолюция от началник отдел „Миграция“ при СДВР Й. А. и същата е 02.12.2024 г.“. Също така в предоставена справка от ДКИС - МВР с рег. № 5290р-6678 от 02.04.2025 г. за въведени данни в журнала на АИС ЕРЧ, касаещи лицето А. Н. Е. също е било констатирано, че на 05.12.2024 г. в 14:02 часа С. А. е извършила корекция на данни - корекция на молба по отношение на посоченото лице. На същата дата, тя е извършила още няколко справки за това лице в система АИС ЕРЧ в 13:09 часа, в 14:01 часа, в 14:02 часа, а в 15:00 часа е отпечатала уведомителни съобщения. Установено било и че справка от 07.01.2025 г. от журнал на АИС ЕРЧ е с идентично съдържание.

В преписка на отдел „Миграция“ при СДВР по заявление рег. № 901347 от 13.11.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б. и Решение № 168339 от 20.11.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на Н. М., в технологичната карта за разрешаване статут на продължително пребиваване има корекция в частта, в която „ръкописно е определен срока на пребиваване, като с коректор е извършена промяна на този срок и е видим изписан ръкописно срок „1 година“, като няма корекция в датата на поставената резолюция от началник отдел „Миграция“ Й. А. и същата е 20.11.2024 г.“ Също така в приложеното копие на решение № 168339 от 20.11.2024 г. имало „поправка с химикал по отношение на датата на определения срок върху самата дата на срока“. От предоставената в хода на проверката справка от ДКИС - МВР с писмо рег. № 5290р-6672 от 02.04.2025 г. за въведени данни в журнала на АИС ЕРЧ се установявало, че на дата 26.11.2024 г. в 17:32 часа С. А. е извършила корекция на данни - корекция на молба по отношение на посоченото лице като на същата дата тя е извършила и още няколко справки за това лице в система АИС ЕРЧ в 17:28 часа и в 17:31 часа.

От изготвен анализ на информация, съдържаща се в мобилни устройства, иззети по ДП № 429/2024 г. по описа на ОС при СГП, обобщен в докладна записка на ДВС – МВР е било установена комуникация между телефонен номер „359886676866 S. LRTP MI.ekspert и 359888214418 Y. A. - изпращани са снимки на заявления за получаване на лични карти, снимки на международни паспорти на чужди граждани“. Също така е изложено, че от месец септември - 08.09.2022 г. до 20.01.2025 г., кореспонденцията между тях е свързана с предоставяне на данни от А. към Й. А. във връзка с депозираните заявления и отговори от негова страна като в някои от чатовите имало посочени номера на заявления и срещу тях изписано „1 г.“, а в други имало конкретно дадени указания от Й. А. към С. А., във връзка с депозираните заявления от лица чужди граждани. Посочено и че на 05.07.2024 г. в 12:31:32 ч., С. А. е писала на А. „Да им пускам ли заявления за карти или когато дойдат“ като в заповедта на ДНО изрично е посочено: „Не

включвам това в обхвата на действията, за които се реализира дисциплинарната отговорност на служителя, а приемам същото като такова даващо представа за цялостното оценъчно отношение на служителя както към събитията, така и към собственото ѝ участие в тях. В този смисъл се подкрепя извода, че въпреки, че всичко което е правила е било в съответствие с разпореденото от нейния ръководител.....не променя субективния елемент от съставите на осъществените от нея дисциплинарни нарушения и не може да я оневини.“

На следващо място в заповедта е посочено, че в докладната записка на ДВС-МВР е отразен чат, в който С. А. на 24.07.2024 г. в 13:02:53 часа пише на Й. А.: „Има 6 месеца, да го променям ли“ на което „получава отговор от него на същата дата в 13:03:15 ч. - „Да“ за което от ДНО е било прието, че С. А. сама предлага на своя ръководител да извърши противоправно деяние и да превиши своите правомощия, като извърши действие, което е в изключителната компетентност на началника на отдела и приел това деяние като най-ранното от тези, за които се реализира отговорността ѝ.

Също така в заповедта е изложено, че от докладната записка се установявало на 02.08.2024 г. в чат С. А. да пита А.: „Какво да правя с иранците, да им изтрия ли заявленията за картите?“ което от административният орган е било прието, че С. А. иска одобрение от страна на Й. А., за да извърши неправомерни действия.

На трето място в заповедта е посочена кореспонденция от 03.10.2024 г. изнесена в докладната записка, както следва:

„From: +359886676866, S. 13:15:10 (UTC+3) „202220 е коригиран в системата, пуснала съм картата за преиздаване, и съм коригирала срока в заявлението и върху технологичната карта вместо вас.“

From:+359888214418, Й. А. 13:16:06 (UTC+3) „Кога ще е готова“

From: +359886676866, S. 13:17:36 (UTC+3) „Одеве звънях в центъра но бяха в обедна почивка, след малко ще звънна пак и щом разбере ще ви кажа“

From: +359888214418, Й. А. 13:20:58 (UTC+3) „Ок“

From: +359886676866, S. 13:55:44 (UTC+3) „Картата ще дойде утре, но е пусната на 01.10 бърза услуга и трябва да се връчи на 15:10, стига да не наредите друго“.

За тази комуникация в заповедта е прието, че от А. неправомерно е била нанесена корекция в АИС ЕРЧ по заявление с № 202220, като е нанесла корекция и в технологичната карта за работа, и в АИС ЕРЧ, и в заявлението и с тези деяния е превишила своите правомощия, като е осъществявала действие, което е в изключителната компетентност на началника на отдела, а не на длъжността която заема тя.

За гореизброените случая за деяния е прието, че са дисциплинарно нарушение, съставомерно по чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл -,„неспазване кръга на служебните правомощия“

В заповедта също така е изложено, че в докладната записка на ДВС - МВР е описан и чат от 05.12.2024 г. между С. А. и Й. А., в който тя пише на А.: „Не знам, как го направих но успях да пусна ново решение с коригирания срок“, а началника на отдела ѝ отговорил „Запомни как става“, след което А. пише „Пускаме ли сега решенията или когато дойдат на гишето“, на което получила отговор „Утре да го изговорим“. Тази кореспонденция е приета от ДНО за „конкретни неправомерни действия от С. А. по повод нерегламентирани нито от вътрешнослужебни, нито от нормативни актове, корекции в информационната система за работа (АИС ЕРЧ). Изложен е и следващ чат от 02.01.2025 г., в който А. е писал на А.: „Аз съм го оправил в книгата“, а тя му е писала „6 месеца“ „Да го оправям ли“, за което е получила отговор „Да“, а след това А. е била задала уточняващ въпрос „И в дневника и на технологичната ли?“ за което е получила отговор „Да“.

ДНО приел, че жалбоподателят С. А. е въвеждала „първоначално определения срок от началника върху технологичната карта - по-кратък от поискания срок, който обикновено е бил от 6 месеца в АИС ЕРЧ, а след неговото увеличаване го е поправяла на 1 година, което обосновавало получаването на облагата в парична сума от Й. А.“. За целта А. е изтривала данните в същия регистър и е въвеждала отново ръчно информацията от заявлението на чужденеца, както и ново определения срок. Посочил и, че с тези свои действия А. пряко е подпомагала А. да осъществява своите правонарушения, възползвайки се от служебното си положение, а от друга страна жалбоподателят също е била поощрена за извършването от нея като е получила подарък смарт часовник от своя ръководител.

В заповедта си министър на вътрешните работи посочил, че противоправните действия са индивидуализирани по време - на конкретни дати и място - на работното ѝ място в [населено място], на [улица], ет. 1, стая № 1 зад гишета с номера от 10 до 14 на отдел „Миграция“ при СДВР. За осъществяване на правно нерегламентираната дейност е използвала средство компютър, а предмет на нарушението били заявленията на чужди граждани. Тежестта на осъществените нарушения от С. А. се обосновавала от обстоятелството, че същата, в качеството си на длъжностно лице, на което е предоставен достъп до информационните фондове ползвани от МВР, без да има това право и без действията ѝ да са съобразени с действащите нормативни и вътрешно служебни актове, многократно е изтривала първоначално въведените АИС ЕРЧ данни, след което ги е въвеждала ръчно отново, само и само да поправи първоначално определения срок за продължително пребиваване на лицата в страната, като в определени случаи си е позволявала и сама да определя срока за пребиваване, като го отразява в технологичната карта, макар че тази дейност е от изключителната компетентност на началника на отдел „Миграция“ при СДВР.

Също така приел, че резултатът от образуваното по случая досъдебно производство е без значение за дисциплинарното такова, тъй като дисциплинарна отговорност се носи от държавния служител, независимо от наказателната. Обсъдил и дадените писмени обяснения от А., който не възприел, и въз основа на доказателства по дисциплинарната проверка приел, че от служителя са нарушени:

- чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл - „неизпълнение на служебна задължения“, във вр. с чл.

21, ал. 1 от ЗДСл - „държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно.., в съответствие със законите на страната ...“, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗДСл „държавният служител при изпълнение на своята служба се ръководи от: 1. закона и законосъобразните актове на органите на държавната власт; 2. спазването и защитата на законните интереси на гражданите и 3. интересите на държавата“, във вр. с чл. 20, ал. 1, изр. второ от ЗДСл „държавният служител трябва да удовлетворява точно ... тези от тях (искания на гражданите), които са законосъобразни, и да съдейства за признаването на техните права и законни интереси“, във вр. с чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл „държавният служител е длъжен да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на по - горестоящите органи и държавни служители“ и „държавният служител не е длъжен да изпълни неправомерна заповед, издадена по установения ред, когато тя съдържа очевидно за него правонарушение“.

- чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл - „неспазване кръга на служебните правомощия“, във чл. 21, ал. 2 от ЗДСл „задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика“, като е посочено, че с длъжностната характеристика за длъжността младши експерт в 02 група „Административно обслужване на чужденци“ на сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР С. А. е запозната на 01.03.2022 г., но в нея не е предвидено тя да извършва поправки в АИС ЕРЧ, както и да определя срока на разрешението за продължително пребиваване на конкретни чужденци в Република Б., чрез нанасяне на корекция върху технологичната карта, а същевременно същата е извършвала корекции в АИС ЕРЧ, чрез изтриване и повторно ръчно въвеждане на определени данни, определяла е срока за продължително пребиваване на определени чужденци, като е нанасяла корекции върху технологичните карти, върху някои решения, заявления и други документи, където е отразяван същият и др.

- чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл - „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“, във връзка с чл. 28, ал. 1 от ЗДСл „при изпълнение на служебните си задължения ... държавният служител е длъжен да има поведение, което да не уронва престижа на държавната служба и да съответства на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация във вр. с чл. 2, т. 1, т. 2 и т. 8, чл. 6, ал. 2 и ал. 3, чл. 7, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 11, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА приет с ПМС № 57 от 02.04.2020 г. обн., ДВ, бр. 33 от 7 Април 2020 г., в сила от 08.05.2020 г.

Дисциплинарно наказващия орган изложил в заповедта и, че А. е извършила дисциплинарните нарушения, в качеството си на държавен служител в МВР, заемайки длъжност по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР със статут по ЗДСл, засегнати били обществените отношения по регулиране на процесите по даване на разрешения от държавен орган за продължително пребиваване на чужденци в Република Б.. Действията на служителя били пряко свързани с дейностите, които са в кръга на общата компетентност на отдел „Миграция“ при СДВР по въпросите на законната миграция и тази дейност е в обществен интерес. По отношение на настъпилите последици за държавната служба е констатирано, че проявеното от С. А. поведение не е станало известно на обществеността, не е извършено на публично място, но същото е морално укоримо и са създадени предпоставки за нарушаване на доверието в органите на МВР като е компрометирана дейността по приемане на заявленията, обработване на

преписките и получаване от чуждите граждани на разрешения за продължително пребиваване в Република Б.. За формата на вина е посочено, че деянията са осъществявани при пряк умисъл (при осъществяване на действията по изтриване на данните и последващото им ръчно въвеждане, вкл. и на поправения срок, както и сама определяйки срока за разрешение за продължително пребиваване на съответния чужд гражданин в страната, върху технологичната карта и/или в други служебни документи и регистри), както и непредпазливост (небрежност) при улесняването и подпомагането на своя ръководител да осъществява неправомерните си деяния по получаването на описаните облаги. За цялостното ѝ служебно поведение е посочено, че със заповед на административния секретар е повишена в ранг III младши, считано от 01.03.2025 г., не са ѝ налагани дисциплинарни наказания, наградена е с писмена похвала на 03.07.2024 г. от директора на СДВР, но са пренебрегнати моралните норми на поведение, вменени на държавните служители с КПСДА.

Въз основа на гореизложеното ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл и е прекратено едностранно без предизвестие служебното ѝ правоотношение с МВР. Заповедта е връчена на С. А. на 04.11.2025 г. - лично срещу подпис.

По делото са приети като доказателства документите от административна преписка по издаване на оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорване, доколкото актът засяга правната ѝ сфера, насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, както и е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, връчена е на 14.11.2025 г., а жалбата до съда, чрез министъра на вътрешните работи е депозирана на 18.11.2025 г. видно от поставения щемпел с Ури № 812100-21734 от 18.11.2025 г.

Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в жалбата:

По отношение на претендираната нищожност, то съда е длъжен служебно да следи за нея и същата не е обвързана със срок. Според нормата на чл. 146, във вр. чл. 168 от АПК, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е

изградила следните критерии кога един порок води до нищожност: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради, което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материално правна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност, за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност. В настоящият случай не е налице нито един от изброените пороци, поради което съда приема за неоснователно възражението на жалбоподателя.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – министър на вътрешните работи, в рамките на правомощията му по чл. 92, ал. 1 и чл. 108, ал. 1 от ЗДСЛ. Съгласно разпоредбата на чл. 108, изр. първо от ЗДСЛ, служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. В случая заповедта, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено е издадена от министър на вътрешните работи.

При налагане на дисциплинарното наказание е спазен преклузивния двумесечен срок от откриване на нарушението, предвиден в чл. 94 от ЗДСЛ. В конкретния случай откриването на нарушението с всичките му факти и обстоятелства е станало на 18.09.2025 г., когато дисциплинарният съвет е предложил на министъра на вътрешните работи да приеме решението му, тъй като е налице основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност и да наложи на С. Д. А. дисциплинарно наказание „уволнение“, а заповедта е издадена на 31.10.2025 г.

В производството по издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения. То е образувано със заповед с рег. № 8121К-9751 от 25.07.2025 г. от министъра на вътрешните работи да се извърши проверка. Предложението на дисциплинарният съвет е обективизирано в решение от 12.09.2025 г. с подписите на всички негови членове като е изяснил релевантни факти и обстоятелствата по извършеното нарушение, съобразил е дадените от жалбоподателя А. обяснения в хода на проверката, и е взел единодушно решение по реда на чл. 96, ал. 3 от ЗДСЛ, със съдържание, изцяло съответно на изискуемото с посочения текст. Разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСЛ задължава дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Изслушването на държавния служител и определянето на срок за изготвяне на писмените му обяснения са действия на наказващия орган, които са предвидени като гаранция за обективното провеждане на

дисциплинарното производство, така че в най-голяма степен да бъде предотвратена възможността за съществено увреждане на законни права и интереси на дисциплинарно отговорните лица. Дисциплинарно наказващият орган е изпратил покана за изслушване на държавния служител, връчена ѝ на 26.09.2025 г. Преди издаване на оспорената си заповед ДНО е изслушал лично С. А. на 02.10.2025 г., т. е. в случая не е налице абсолютното основание по чл. 93, ал. 2 от ЗДСл за отмяна на дисциплинарното наказание. Заповедта е издадена на 31.10.2025 г. и е надлежно връчена на 04.11.2025 г. на жалбоподателя. Предвид изложеното съдът счита, че в случая не се констатира основания по см. чл. 146, т. 3 от АПК.

Относно законосъобразността на оспорената заповед, съдът намира, че същата не съответства на материалния закон, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, като в т. 3, т. 4 и т. 5 от същата норма на ЗДСл е предвидено изискването за посочване на трите имена и длъжността на наказвания държавен служител, описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени, т.е. в заповедта трябва да са посочени всички съставомерни от обективна и субективна страна елементи на деянието (неговото съдържание, формата на вината, време, място и обстоятелствата, при които е извършено) по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на дисциплинарното нарушение. Заповедта следва да съдържа описание на всички обстоятелства, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на виновно поведение, квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на някоя от хипотезите на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл.

От правна страна оспорената заповед е основана на чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, във чл. 28, ал. 1 от ЗДСл, във вр. с чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, чл. 20, ал. 1, изр. второ от ЗДСл, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗДСл, във вр. с чл. 2, т. 1, т. 2 и т. 8, чл. 6, ал. 2 и ал. 3, чл. 7, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 11, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (КПСДА), приет с ПМС № 57 от 02.04.2020 г. обн., ДВ, бр. 33 от 7 Април 2020 г., в сила от 08.05.2020 г.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл регламентира основанията за възникване на дисциплинарна отговорност, като в ал. 1 е предвидено, че държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения се наказва с предвидените в този закон наказания, а според ал. 2, в т. 1 - т. 5 дисциплинарни нарушения са: 1. неизпълнение на служебните задължения; 2. забава в изпълнението на служебни задължения; 3. неспазване кръга на служебните правомощия; 4. нарушение на задълженията спрямо гражданите и 5. неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. С посочените в оспорения акт като нарушени разпоредби е вменено на жалбоподателят и неспазване на разпоредбите от Кодекс за поведение на служителите в държавната администрация, а именно на: чл. 2, т. 1 - законност, чл. 2, т. 2 - лоялност и чл. 2, т. 8 - почтеност, чл. 6, ал. 2 - служителите не са длъжни да изпълняват незаконосъобразен акт, издаден по установения ред, когато

той съдържа очевидно за тях правонарушение и чл. 6, ал. 3 - служителите могат да поискат писмено потвърждаване, когато в отправените до тях устни заповеди се съдържат очевидни правонарушения, чл. 7, ал. 1 - служителите в държавната администрация представят пред непосредствения си ръководител или органа на власт открито и честно проблемите, които възникват в процеса на работа, чл. 7, ал. 2 - служителите уведомяват непосредствения си ръководител или органа на власт относно обстоятелства, които са им станали известни при изпълнението на служебните им задължения и които са от значение за изпълнението на целите на администрацията или за опазването на авторитета на институцията и чл. 7, ал. 3 - служителите са длъжни да докладват на непосредствения си ръководител или на органа на власт всички административни слабости, пропуски и нарушения, които според тях създават предпоставки за корупция, измами и нередности и чл. 11, ал. 1 - служителите в държавната администрация не допускат поведение, което ги въвлича в корупция, и противодействат на такива прояви и на други неправомерни действия в държавната администрация, чл. 11, ал. 2 - служителите не допускат да бъдат поставени в икономическа или друга зависимост, както и да искат и да приемат подаръци, услуги, пари, облаги или други ползи, които могат да повлияят на изпълнението на служебните им задължения и чл. 11, ал. 3 - служителите в държавната администрация са длъжни да докладват на органа на власт за станали им известни данни за корупция или за конфликт на интереси в администрацията, в която работят.

Относно първото вменено нарушение - неизпълнението на служебни задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. Предмет на дисциплинарното обвинение е неизпълнението на служебни задължения. Преките задълженията на държавен служител в МВР, младши експерт в 02 група „Административно обслужване на чужденци“, сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи са изброени в длъжностната характеристика, с която жалбоподателят А. се е запознала на 01.03.2025 г. като в т. 5 са посочени преките ѝ задължения както следва: 1. координира работата на системните оператори и системния администратор; 2. изготвя доклади, справки, анализи и др. документи свързани с дейността на групата и отдела; 3. осъществява електронния обмен на данни, информация и документи с дирекция „Миграция“, служби и структури на МВР; 4. координира и отговаря за правилното и своевременно завеждане, обработване и движението на входящата и изходяща кореспонденция; 5. получава и предава по установения ред предназначенията за ръководството и служителите документи и преписки; 6. работи с електронните комуникации; 7. пряко отговаря за дейността на системните оператори на работно място гише, във връзка с административното обслужване на гражданите; 8. изготвя месечен работен график за ротация на системните оператори; 9. подпомага дейността на служителите от групата и ги сигнализира при нарушаване на изискванията за изготвяне, съхраняване и използване на документите; 10. запознава своевременно системните оператори и системният администратор за всички изменения на нормативната уредба, свързана с дейността на групата; 11. изпълнява и други задачи свързани с обслужването и отчитането на извършените транзакции от ПОС терминално устройство; 12. участва в изготвянето на планове, отчети и др. свързани с дейността на групата; 13. участва в проверки по жалби, свързани с издаване на български лични документи на граждани на трети страни; 14. оказва съдействие на ръководни служители от отдела при изготвянето на необходимите документи свързани, със служебната дейност; 15. участва в

разглеждането на заявления по издаване на български лични документи на граждани на трети страни; 16. работи с информационните фондове ползвани в МВР; 17. спазва правилата за защита на класифицираната информация и изискванията на ЗЗЛД; 18. спазва Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация; 19. изпълнява и други задачи, възлагани от ръководството на структурата в рамките на правомощията си.

Също така в т. 7 са посочени отговорностите свързани с организацията на работа, управление на персонала и ресурсите, като в т. 4 е посочено, че с цел осигуряване на безопасност и здраве при работа служителят е длъжен: а) да се явява на работа в състояние, което позволява да изпълнява служебните си задължения; б) да спазва правилата за безопасни и здравословни условия на труд съгласно проведените инструктажи; в) да спазва служебната дисциплина, установения ред и изискванията на нормативните актове по безопасността, хигиената на труд и противопожарната охрана; г) да спазва техническите и технологичните правила; д) при констатиране на неизправност да сигнализира прекия ръководител; е) да не извършва несвойствена работа без разрешение на прекия си ръководител, която може да доведе до злополука.

С длъжностната характеристика на С. А. Й е възложено да работи с информационните фондове на МВР и да спазва техническите и технологичните правила. Изрично и изчерпателно същите не са изброени. По делото се съдържат данни, че Министерство на вътрешните работи е издало Инstrukция I-459 от 29.11.2025 г. за работа с АИС ЕРЧ. В процесният случай в заповедта на А. са й вменени нарушения, свързани с АИС ЕРЧ като осъществяване на действията по изтриване на данните и последващото им ръчно въвеждане, вкл. и на поправения срок в системата. По административната преписка е приложено писмо с рег. № 513р-53470 от 20.05.2025 г. от началник на отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, в което е посочено, че в личното кадрово дело и служебното досие на С. А. няма налични документи относно запознаването ѝ с инструкцията, както и „организационни такива относно работата с АИС ЕРЧ“. Също така в писмо с рег. № 513р-53425 от 20.05.2025 г. на за началник отдел „Миграция“ е посочено, че в отдел „Миграция“ горепосочената инструкция не е налична и не може да бъде предоставено заверено копие. От изложеното за съда се установява, че след като инструкцията не е налична в отдела и няма данни жалбоподателят да се е запознал с нея, както и изрично е констатирано, че не се е запознала, не може да ѝ бъде търсена отговорност дали е спазила техническите и технологичните правила при използването на тази система, тъй като държавният служител не се запознавал със точните задължения свързани с работата по тази система. Също така при констатираната липса, съда не може да направи съпоставка какви операции служителят е можела да прави в системата, изрично регламентирано ли е, че не следва да се правят корекции, кога могат да се правят такива и от кого. Поправките извършвани в системата могат да бъдат индикация за нарушение, но за да бъде вменено нарушение неизпълнение на служебни задължения, то следва на първо място за служителя да **има ясно и регламентирано вменено задължение**, след което вмененото нарушение да съдържа фактически данни **какво служебно нарушение е извършено, кога и как е извършено, което в процесният случай не е сторено**. Крайно недостатъчно е да бъдат посочени само правните норми без да е посочени въз основа на какви факти същите са възприети от него, за да може след това съда да провери правилно ли са

приложени. За да е налице неизпълнение, трябва да съществува **ясно дефинирано служебно задължение, произтичащо от нормативен акт, устройствен правилник, длъжностна характеристика или изрична заповед** [Решение № 12756 от 2020 г. на ВАС; Решение № 5712 от 2018 г. на ВАС; Решение № 6334 от 2024 г. на ВАС]. В процесната заповед това не е дефинирано. ДНО носи пълната тежест да докаже всички елементи от фактическия състав на дисциплинарното нарушение: деяние (действие или бездействие), противоправност (нарушение на конкретно служебно задължение), вина (умисъл или непредпазливост) и причинна връзка. Съдът приема вмененото нарушение за недоказано.

По второто вменено нарушение - неспазване кръга на служебните правомощия по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл. Неспазването на служебни правомощия е основание да се ангажира отговорността на служителя, когато същият с действие или бездействие е нарушил длъжното от него задължение по длъжностна характеристика, извършено от него виновно. Както беше по-горе посочено по делото не се установява какви задължения е имала А. при ползване на системата АИС ЕРЧ, както и с какво действие или бездействие е нарушила длъжното от нея задължения.

За съда не изложено в заповедта на дисциплинарно наказващият орган как и какво задължение е нарушил служителя, а същият многократно е посочил, че жалбоподателят е превишила своите правомощия като се позовава единствено на докладна записка на ДВС-МВР създадена за нуждите на наказателното производство, по отношение на разговор проведен на дата 24.07.2024 г., 02.08.2024 г. и 03.10.2024 г. ДНО е приел, че чрез установеното в разговорите е осъществявала действие, което е в изключителната компетентност на началника на отдела, а не на длъжността която заема тя. **Фрагменти от извадки на отделни елементи от разговори, които не са изложени в цялост, липсата на други доказателства, които да ги подкрепят не позволят да бъде извършена преценката налице вмененото превишение на правомощията.** От събраните по делото доказателства не се установява от кого е била извършена корекцията на технологичните карти **ДНО е подходил формално, като не е изследвал корекциите от кого са били извършени, чрез съдебно технически експертизи/на почерк или подписи/ или други способности по реда на АПК.** Също така от приложените сведения на служителите се установява, че само началникът на отдела преглежда и променя резолюциите си, поставени върху технологичните карти, както и че само той поставял такива, поради което не може да бъде прието, че е налице нарушение, което е вменено като задължение на началника по прилагане на ЗЧРБ и ППЗЧРБ. За да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на това основание, е необходимо да се установи, че държавният служител е действал **извън границите на своята компетентност или е упражнил превратно власт.** От комуникацията/разговори чрез приложението **Вайбър/** между началника на сектор Миграция и жалбоподателята се установява, че тя изпълнява негови разпореждания. **Налице е йерархична подчиненост и всичките и действия са били съгласувани с прекия и началник.** Съдебната практика обръща особено значение на йерархията и се приема, че действия, извършени по указание или с одобрението на по-висшестоящ орган, по правило не могат да бъдат вменени като дисциплинарно нарушение на подчинения служител. Още повече, че в т. 4 от длъжностната характеристика на жалбоподателята е вменено задължение да **координира и отговаря за правилното и**

своевременно завеждане, координира, обработване и движението на входящата и изходяща кореспонденция. В тези случаи при променена резолюция, която е в писмен вид, с оглед правилата за документооборота същата би следвало да бъде променена и в системата и след като няма изрично посочено лице, което да може да прави промени по посочен срок, за което служителите да са надлежно уведомени, не може да се търси отговорност на А., че е нарушила задължение, тъй като тя всъщност е въвела това което ѝ е било посочено в резолюцията от началника. А дали той е имал право да променя срокът не вече определен срок и положена резолюция не е предмет на настоящият спор. На следващо място при проверката се е установило, че това не са били единични случаи, а е честа практика да бъдат коригирани технологичните карти с резолюцията за срока на пребиваване и тази корекция не е била извършвана само от А.. За съда в случай на пропуски в Министерство на вътрешните работи за организирането, въвеждането и коригирането на данни в системата АИС ЕРЧ, което е довело до възможността поправки да бъдат извършвани от служителите, които имат достъп до самата система, не може да бъде определено като нарушение извършено от нея. А още по-малко, когато действието по коригиране е извършвано и от други служители в отдела, а отговорността да е на един. Не на последно място в хода на проверката е констатирано, че последователността на действията, съгласно вътрешните правила, се спазват от системните оператори, като в някои случаи поради голям брой заявления те си помагат при извършване на справките и комплектуването на преписките. За установеното, че корекциите на данните са извършвани от ползваният от нея акаунт, липсват безспорни доказателства, че именно те са извършвани физически от нея, а не от някой друг неин колега. Не на последно място в хода на административното производство не са събрани сведения от И. А., които и е бил пряк началник и за които в настоящото производство се твърди, че и е разпореждал какви действия следва да извърши по обработка на процесните карти. Неговите сведения или обяснения биха установили детайли по работата в сектора които е ръководел. Нарушение по т. 3 е налице, когато служителят действа извън своята компетентност, по делото липсват такива доказателства.

С оглед установеното съдът приема, че за посочените от органа нарушения, че жалбоподателката не е изпълнил или неспазил задължения си, които са в кръга на служебните присъщи на длъжността ѝ, не изпълват състава на чл. 89, ал. 2, т. 1 както и че е извършила действия извън своята компетентност по т. 3 от ЗДСл.

За вмененото нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл - „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“ във вр. с чл. 2, т. 1, т. 2 и т. 8, чл. 6, ал. 2 и ал. 3, чл. 7, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 11, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА.

Нарушаването на етичните норми от КПСДА, които регламентират правила за поведение на държавния служител, е основание да се ангажира дисциплинарната отговорност на служителя, когато бъде обективизирано с конкретни действия или бездействия, които са довели до уронване на авторитета. Оспорената заповед не съдържа конкретно описание на действията на жалбоподателя А., които да могат да се индивидуализират и в резултат от това да могат да се квалифицират конкретно към някоя от нормите на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Сами по себе си

формалните изброявания на правните норми не могат да доведат до ангажиране на дисциплинарна отговорност. За да се стигне до ангажиране на дисциплинарната отговорност е необходимо ясно, конкретно и точно да се посочи с какво е нарушил Кодекса за поведение, какви последици е предизвикало това нарушение и с каква форма на вината е осъществено нарушението. В оспорената заповед в тази ѝ част, индивидуализация на нарушението за всяка една от посочените нарушени норми - за принципите на поведение; представяне пред ръководителя или орган на власт на проблемите, които възникват в процеса на работа, обстоятелства, които са станали известни при изпълнението на служебните им задължения и които са от значение за изпълнението на целите на администрацията или за опазването на авторитета на институцията; докладването на всички административни слабости, пропуски и нарушения, както и за поведение, което ги въвлича в корупция или в поставеност в икономическа или друга зависимост, безспорно липсват. Също така липсват и конкретизиране на последиците от тях, както и формата на вината. Органът следва да извърши преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая и е длъжен да излъчи конкретни мотиви, въз основа на които да се извърши преценка. Липсата на мотив, или респ. излагането на неясни и лаконични мотиви, както и липсата на правна норма е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на заповедта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление. Съдът не може да извежда волята на издателя на заповедта вместо него, нито да предполага на какво основание, същият се е произнесъл или по какви съображения е постановил тази заповед с определено съдържание за налагане на дисциплинарно наказание. Съдът може само да провери дали фактите, установени по делото, съответстват на юридическите факти, визирани в хипотезата на сочената от органа правна норма, което в процесният случай е невъзможно, поради което оспорения акт е незаконосъобразен и в тази му част също следва да се отмени, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

На следващо място, съдът следва да посочи и че при налагане на дисциплинарното наказание, административният орган следва да се съобрази и с критериите, визирани в разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, а именно: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. За да е законосъобразна една заповед за налагане на дисциплинарно наказание е необходимо да е доказано твърдяното дисциплинарно наказание и наложеното дисциплинарно наказание да е в съответствие с чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, но за да бъде едно деяние дисциплинарно нарушение е необходимо деянието да е извършено от служителя виновно - чл. 89, ал.1 от ЗДСл. Вината е субективното отношение на дееца към деянието, с което се осъществява дисциплинарното нарушение. Тя може да бъде под формата на умисъл - пряк или евентуален, или под формата на непредпазливост - небрежност или самонадеяност. Министърът на вътрешните работи в процесната заповед е изложил, че служителят е извършил нарушенията виновно, като е посочил, че е налице пряк умисъл при осъществяване на действията по изтриване на данните и последващото им ръчно въвеждане, вкл. и на поправения срок и небрежност при улесняването и подпомагането на своя ръководител да осъществява неправомерните си деяния. От събраните

доказателства се установи липсата на надлежно запознаване с нормативно установено задължение за работа със система АИС ЕРЧ (в т.ч. дали може, не може/не трябва да бъдат извършвани корекции на веднъж служебно въведени документи свързани със срока на пребиваване на чужденеца от експерти в отдел „Миграция“ при СДВР), поради което за извършените поправки от А. не може да ѝ бъде вменено, че са извършени при пряк умисъл. А по отношение на посочената небрежност – „при улесняването и подпомагането на своя ръководител да осъществява неправомерните си деяния“ липсват каквито и да е данни за субективна страна на така извършеното нарушение от страна на жалбоподателката. **Всяка от формите на проявление на вината има свое собствено съдържание и отразява различно интелектуално и волево състояние на дееца**, а без мотиви за виновно поведение на държавния служител, не е налице елемент на фактическия състав на дисциплинарното нарушение - чл. 89 от ЗДСл, защото само виновното осъществяване на дисциплинарите нарушения по чл. 89, ал. 2 от ЗДСл са основание за налагане на дисциплинарно наказание.

На последно място следва да бъде и посочено, че съдът счита, че издадената заповед е и в противоречие с целта на закона. Наказанието „уволнение“ се приема за крайна мярка, служителят безспорно е имал добри атестационни оценки и липса на предходни наказания, в случая ДНО не е мотивирал защо по-леко наказание не би постигнало целите на закона. Административният орган е упражнил също правомощията си по ЗДСл в противоречие с принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 1 АПК - посоченото правомощие да бъде упражнено по разумен начин, добросъвестно и справедливо, поради което обжалваната заповед е издадена в противоречие с чл. 6, ал. 2 АПК, тъй като е засегнала права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена, като незаконосъобразна.

С оглед изхода на производството и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателна е претенцията на жалбоподателят за присъждане на направените по делото разноски в общ размер 1 210 лв. или 618.66 евро, от които 1200 лв. за договорено и изплатено в брой адвокатско възнаграждение и 10 лв. - държавна такса. Възражението за прекомерност не отговаря на изискването за мотивираност, установено в чл. 78, ал. 5 от ГПК. При липса на конкретни съображения относно несъразмерността на претендираното възнаграждение, съдът не дължи извършване на преценка за неговата прекомерност.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 34-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Д. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] № 8121К-11786 от 31.10.2025 г. издадена от Д. М. - министър на вътрешните работи на Република Б., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, във чл. 28, ал. 1 от ЗДСл, във вр. с чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, чл. 20, ал. 1, изр. второ от ЗДСл, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗДСл, във вр. с чл. 2, т. 1, т. 2 и т. 8, чл. 6, ал. 2 и ал. 3, чл. 7, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 и чл. 11, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на С. Д. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] направените по делото разноски в размер на 618.66 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: